

Skloň hlavu

Vylétám s jítrem,
můj zobák je vykladač
a křídla bodyguardem jeho obtěžkaných písní,

čeká zlaté dítě lásky, že slavík se blýskne,

jako vždy ale vypadne
chcípá koroptev v prezervativu napíchaná lidmi
a jako vždy jejich krví bude stvrzena,
aby tu mizérii při západu slunce červánky vsákly.

Vylétám s jítrem,
můj zobák je radar a křídla Strážcem prahu,
neboť žádný cirkus nemůže růst až do nebe, že,

tak dejte vědět, posmutnělé klauny zaměstnám,
budeme den co den kroužit nad Čechami
a pozorovat, kdo jaké dřevo kde řeže,

naučím vás žonglovat s atomy lidské zpupnosti,
jež našeptává stavět šibenici vyšším kvalitám,

a dobře si zapamatujte:
Moje stromy jsou vaše stromy,
ale vaše stromy nejsou moje stromy.